

визначати пріоритетних, надійних та стабільних партнерів, а також обґрунтовувати необхідність проведення даних операцій, попереджати наслідки й причини прийняття неефективних управлінських рішень.

Колесник Стелла-Велентина Петрівна,
здобувач вищої освіти ОС «Магістр»
спеціальності «Облік і оподаткування»,
Максименко Діана Вікторівна
к.е.н, доцент, завідувач кафедри обліку і
оподаткування та маркетингу,
Мукачівського державного університету

ЗНАЧЕННЯ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Діяльність будь-якого суб'єкта господарювання економіки країни вимагає наявності засобів та предметів праці. Засоби праці в економічній практиці прийнято називати необоротними активами.

Необоротні активи – це сукупність майнових цінностей, які багаторазово беруть участь у процесі господарської діяльності підприємства. Як правило, до них належать засоби тривалістю використання більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік). До необоротних господарських засобів підприємства належать: основні засоби, капітальні інвестиції, інші необоротні матеріальні активи, нематеріальні активи, довгострокові фінансові інвестиції, довгострокова дебіторська заборгованість, інші необоротні активи [1]. Необоротні активи - це матеріальні активи підприємства, які можуть використовуватися протягом тривалого часу для здійснення господарської діяльності. Необоротні активи займають значне місце у процесі господарювання оскільки забезпечують необхідні умови для виконання завдань підприємства.

Для ведення обліку та провадження контролю необоротними активами необхідно розуміти суть складових цього економічного поняття та його характеристики у цілому. У бухгалтерському обліку прийняте визначення: «основні засоби – це матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання в процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких становить більше одного року (або операційного циклу, якщо він триваліший за рік)» [2].

На практиці існують такі категорії необоротних активів, як група та об'єкт. Групою необоротних активів є сукупність однотипних за призначенням, технічними характеристиками та умовами використання необоротних матеріальних активів. Об'єкт необоротних активів - це закінчений пристрій з всім приладдям та пристосуванням до нього чи окремий конструктивно відокремлений предмет, який має призначення для використання деяких самостійних функцій або

відокремлений комплекс з'єднаних конструктивно предметів різного або однакового призначення, які для їх обслуговування мають загальні пристосування, керування та єдиний фундамент, приладдя, внаслідок чого кожен окремий предмет може виконувати певні свої функції, а комплекс – певну роботу тільки в складі цілого комплексу, проте не самостійно.

Якщо ж один об'єкт необоротних активів складається із частин, що мають різний строк корисної експлуатації чи використання, то в бухгалтерському може визнаватися кожна з цих частин, як окремий об'єкт необоротних активів. Разом з цим доцільно об'єднувати в один об'єкт обліку групу однорідних основних засобів, які надійшли одночасно та мають однаковий зафіксований у П(С)БО 7 «Основні засоби» [2]. Об'єкт основних засобів визначається активом, якщо відповідає загальним критеріям визнання активів, а саме: існує ймовірність того, що суб'єкт господарювання отримає в майбутньому певні економічні вигоди від його корисного використання; його вартість може бути достовірно визначена. Упевненість у тому, що об'єкт основних засобів відповідає першому критерію, пов'язана з використанням цього об'єкта, уже перейшла до підприємства.

Чітке розуміння суті необоротних активів, їх класифікації і оцінки забезпечує якість облікової та аналітичної інформації, уникнення штрафних санкцій та сприяє оптимізації управлінських рішень в частині їх використання.

Список використаної літератури:

1. Гудзь Н. В. Бухгалтерський облік. 2-е вид., перероб. і доп. [текст] Навч. посіб. / Н. В. Гудзь, П. Н. Денчук, Р. В. Романів. - К. : «Центр учбової літератури», 2016. -424 с.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» : Наказ Мінфіну від 27.04.2000 р. № 92 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>

Коневич Тетяна Василівна,
здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності «Облік і оподаткування»,
Кручак Людмила Володимирівна,
к.е.н., асистент кафедри обліку і
оподаткування та маркетингу,
Мукачівського державного університету

ВИДИ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА ПІДХОДИ ДО ЇХ КВАЛІФІКАЦІЇ

Звітність підприємства – це система узагальнюючих та взаємопов'язаних показників, яка надається у вигляді текстового матеріалу та у вигляді таблиць за допомогою яких визначається фінансовий стан підприємства.

Присвятили вивченню теоретичних та практичних питань формування,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>